

12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου. Αὐτονόμου (†313) καὶ Κουρνούτου (γ' αἰ.) ἱερομαρτύρων· Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἦχος γ'. Ἑωθινὸν α'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνιῶν, Προκοπίου Ἴκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλόγητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου

δειλιάσουσιν. Αναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῶσαι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἑορτῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα ς'.

Ἦχος Γα ϕ

Κ^{Νη} υ ρι ι ε ε^{Γα} κε ε ε κρ α ξ α α προ ο ος
σε ε ει σα α α α^{Πα} κου ου σο ο ον ου ει
σα α^{Κε} κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ
ρι ε ε κε ε ε κρ α α α ξ α α προ ο ος
σε ει σα α α α^{Γα} κου σο ον μου ου προ σχες τη φω
νη η η η η η^{Πα} της δε ε η η σε ω ω ως μου ου
εν τω κε κρ α γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει^{Κε}
σα α^{Γα} κου σον μϝ ϝ Κυ υ ρι ι ε

Κ^{Γα} α τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ χη η η η
 μου ως θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο
 ο ο ο ον σου^{Γα} ε πα ρσις τω ω ω ω ν χει ει ρω
 ω ω ν μου θυ^{Κε} σι ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι
 νη^{Μ Γα} ει σα α κου σον μου Κυ υ ρι ι ε²²

Ἡ Στιχολογία. ^{Γα} ²² ^χ

Θ^{Γα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και
 θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου²²

Μ^{Γα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γω σπο
 νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν
 α μαρ τι αις²²

Σ^{Γα} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν
 και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων
 αυτων²²

Π^{Γα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ
 ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Ακου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην

Οτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χην μου

Φυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Πε σου νται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω

Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Εκ χει ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Εν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μθ και

συ εγνωστας τρι βας μθ

Εν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρυ ψαν πα γι δαμοι

Κα τε νο ουνεις τα δε ξι α α και ε πε βλε

πον και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

Απω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη των την ψυ χην μου

Εκε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα

συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των

Προσχες προς την δε η σι ι ιν μου ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα

Ρ^{Γα} υσαιμε εκ των καταδιωκωντων με ^υοτι ε
κραταιωθησαν υπερεμε ^Γ_υ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^{Γα}
του ε ξο μο ^υ_γ

λο ^Χγησασθαιτω ο νοματι σου ^Π_γ

Τ^{Γα}ωσωσταυρω Χριστε Σωτηθα να του κρατος
λελυται ^Γ_υ και διαβολου η πλαανηκαατηγη
ηται ^{Γα}_Π γενοσδε ανθρωπων πισεισωζομενον ^υ_γ

μνοον σοι καθε καστην προσφειει ^Γ_υ

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^Χ
εωσου αντα ποδωωσ ^Π_γ

μοι ^Π_γ

Π^{Γα}ε φωτισται τα συμπαντα τη αναστασει σου
Κυριε και ο παραδεισος πααλιν ηνεωωκται ^Π_γ

^{Γα}πασαδε ηκτισις ανευφημουσα σε υμνον
σοικαθε καστην προσφειει ^Γ_υ

Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πάσχα

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

Σεργίου.

Σ η με ε ρον ο τοις νο ε ροις θρο ο νοις ε πα

να παν ο ο με νο ος Θε ε ε ος θρονον α γι

ο ο ον ε πι ι γης ε αυ τω προ ο ο η τοι οι

μα α α σεν ο στε ρε ω ω σας εν σο φι

ι ι ι α τς ς ς ρα α α α νς ς ρα νο ο ο

ο ον ε εμ ψυ υ υ χον εν φι λαν θρω πι α

κα α α τε σκε ευ α α α α σεν εξ α κα αρ

πς ς ς γα αρ ρι ι ι ζης φυ τον ζω η φο ρον ε βλα

στη η σε εν η η μιν την Μη τε ε ε ρα α Α α αυ

τς ο των θαυ μα σι ω ων Θε ε ος και των α

νελ πι ι ι ι ι στω ων ε ε ελ πις Κυ ρι ι

ε δο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. 5. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου

ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον
Αυ τη η η με ρα α α Κυ υ ρι ι ι ο α
γαλ λι α α σθε ε λα α α οι ι δα γαρ τω φω
τος ο νυ υμ φων και η βιβ λος τω λο γω ο της ζω ω
ης εκ γα στρος προ ο ο ε λη η λυ υ υ υ θε
και η κα τα Α να το λας πυ λη α πο κυ υ υ
η η θει ει ει σα προ σμε νει την ει ει σο ο δον
τω Ι ε ε ρε ε ως τω ο με γα α α α α λω
μο νη και μο νον ει σα γω ο σα α Χρι ι στον εις
την οι οι οι κω ο με ε ε νην προς σω τη ρι αν τω ων
ψυχω ω ων η η η η μων

Στίχ. 6. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι ι τον Κυ
υ ρι ι ι ον
Ει και θει ω βω λη μα α τι πε ρι φα νεις

στει ραι γυ ναι αι κε ε ες ε βλα α στη η η η σαν
 αλ λα παν των η Μα ρι ι α α τω ω ων γε
 ε εν νη η θε ε εν των θε ο προεπω ω ωως υ
 πε ε ρε ε λα α α αμ ψεν ο τι και εξ α α γο
 ο νη πα ρα α δο ο οξωστε χθει σα μη η προς ε τε κεν
 εν σαρκι των α πα α α αν τω ων Θε ε ε
 ον υ περ φυ σιν ε ε εξ α σπο ο ρθ ς γα α
 αστρος η μο ο ο νη η πυ υ υ λη τσ μο
 νο γε νης Υι ς τσ Θε ε ς η η η ην δι
 ι ε ε ελ θων κε κλει σμε νην δι ι ι ε φυ υ
 λα α α α ξε και παν τα σο φως οι οι οι
 κο ο ο νο ο μη η η σας ως οι οι οι οι δε
 εν α α αυ τος πα σι τοις αν θρω ω ποι σω τη ρι αν
 α απειργα α α σαα α α το

Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ

εκ πα σων των

α νο μι ω ω ω ν α α α αυ του

Πα η με ε ρον στει ρω τι και πυ λαι αι α

Πα νοι οι οι γο ο ο ον ται και πυ λη παρ θε νι ι κη

θει ει α α α προ ε ερ χε ε ε ε ται ση με ρον

Κε Δι καρ πο γο ο νειν η χα α α α ρις α πα αρ χε ε

Πα ε ε ται εμ φα νι ζ σα τω κο ο ο σμω ω θε ς ς

Νη μη τε ε ε ε ρα δι ης τα ε πι ι ι

Δι γει ει ει ει α τοις ς ρα νοις συ να α α α

Πα πτε ε ε ε ται εις σω τη ρι ι αν τω ων ψυ χω ω ων

η η η η μων

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα

τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α οι

Πα η με ρον της πα γ κο σμι ι ς χα α ρα α α ας τα

Πα προ οι οι μι ι ι ι α ση με ρον επ νευ σαν α αυ

Δι ραι σω τη ρι ας προ α α αγ γε ε ε ε λοι η
 Πα της φυ σε ε ω ως η η μων δι α λε ε λυ υ ται σται
 Δι ει ει ει ει ρω ω ω σις η γαρ σται ρα μη
 Πα η τηρ δει ει ει κνυ υ υ υ ται της παρ θε νευ
 ς σης με τα το ο κο ο ον τς κτι ι σα α α αν
 Γα τος εξ η η η ης το ο αλ λο τρι ο ον οι
 Δι κοι ς ται ο φυ σει Θε ε ος και τοις πλα νη θει σι
 Μ δι α σα αρ κος σω τη ρι αν α περ γα α α
 Πα ζε ε ε ε ται Χρι στος ο φι λανθρωωπος και λυ τρω
 τη ης τωων ψυχω ω ων η η η η μων

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
 με νει εις το ο ον αι ω ω ω ω να

Πα η με ρον η σται ει ει ρα α Α α αν να τι
 Πα κτει Θε ο ο ο παι αι αι αι δα την εκ πα σων των
 γε νε ων προ ο ο ε ε εκ λε ε χθει ει ει σαν
 εις κα τοι κησιν τω παμ βα σι λει και κτι σται Χρι στω

τω Θε ε ω ^{Δι} εις εκ πληρω ω σιν της θει ει ει ει α ας
 οι κο νο μι ι ι ι ας ^{Δι} δι ης α νε πλασθη η μεν
^{Πα} οι γη γε ε ε νεις ^{Δι} και α νε και νι ι σθη μεν
 ε εκτης φθο ο ρα α α ας ^{Πα} προς ζω η ην την α α α
 λη η η η κτον

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ^{Πα} Πα ρ

^{Πα} Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω ^{Δι} και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι
^{Πα} Σ η με ε ρον ο τοις νο ε ε ροις θρο ο νοι οι
^{Πα} οις ^{Δι} ε πα να παν ο ο με νο ος Θε ε ε ος
 θρο νον α α γι ι ον ^{Δι} ε πι γης ε αυ τω
 προ ο ο η τοι οι μα α α α σεν ^{Πα} ο στε ρε
^{Κε} ω ω σας εν σο ο φι ι ι ι α του ουσ ου ου
^{Δι} ρα α α α νους ^{Δι} ου ρα νο ο ο ον ε εμ ψυ υ
^{Πα} υ χον ^{Δι} εν φι λαν θρω πι ι α κα α α τε σκε ευ

α α α α σεν ^π εξ α κα αρ πϛ ϝ ϝ γααρ ρι ι ζης ^Δ
 φυ τον ζω η φο ρον ε ^{Δι} βλα στη η σε εν η η μιν ^{Πα} την Μη ^Δ
 τε ε ρα Α α α αυ του ^π ο των θ αυ μα σι ι
 ι ων Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^π
 και των α νελ ^{Δι} πι ι ι ι ι στω ων ε ε ελ
 πικς ^{Πα} Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι ^π

Καὶ νῦν.

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Γα ϕ

Και νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω
 ναστων αι ω ω ω νων α μη ην ^π
Πω ω ω ως μη η θ αυ μα α α σω μεν ^π
 το ον θε ε αν δρι κο ο ον σου ου ^{Πα} το ο κον πα αν
 σε ε βα α α σμι ι ι ε ε ^{Νη} πει ραν γα αρ α αν
 δρος μη δε ξα με ε ε νη ^{Γα} πα να α α μω με
 ε τε κε ες α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον
 εν σα α αρ κι ι τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος

Πα
 γεν νη θε εν τα α Α α μη η η το ο ο ρα
 Νη
 μη δα μως υ πο μει να αν τα α τρο ο ο πην η φυρ
 μο ο ο ον η η δι αι ρε σι ιν αλλ ε κα τε ρας
 Γα
 ου σι ι ι ι ας την ι δι ο τη η τα σω ω ω
 Πα
 α αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α δι ο Μητρο
 Νη
 πα α αρ θε νε Δε ε σποι να αυ τον ι κε τευ ε σω ω
 Γα
 θη η η η η ναι τας ψυ χα ας τω ων ορ θο
 Νη
 δο ο ο ξω ως θε ο το ο ο κο ον ο μο ο λο γου
 Γα
 ντω ων σε ε ε ε

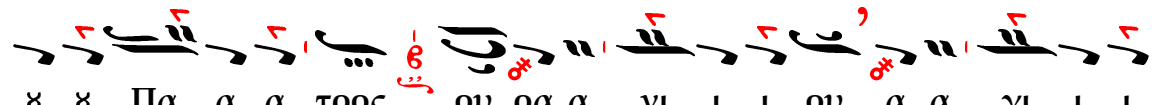
Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φ
 ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϵ

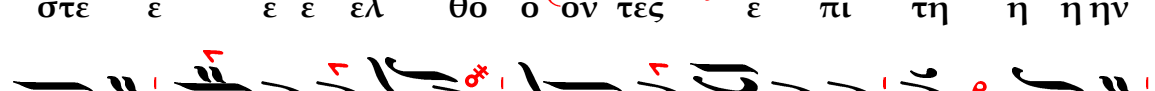
 ς ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

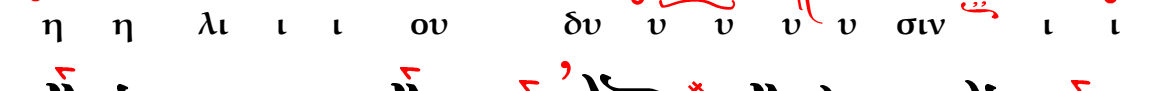
 ου μα κα α ρος Ι η η σϺ ς ς Χρι ι

 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

 υ υ μνϺ ς με ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο

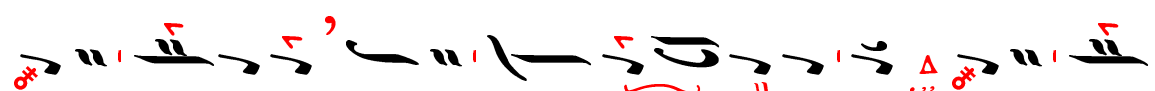
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

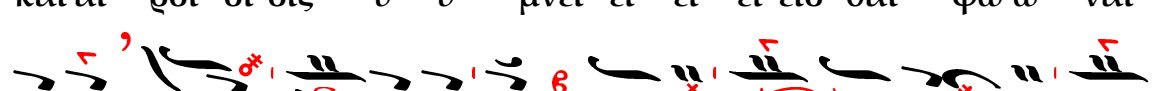
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

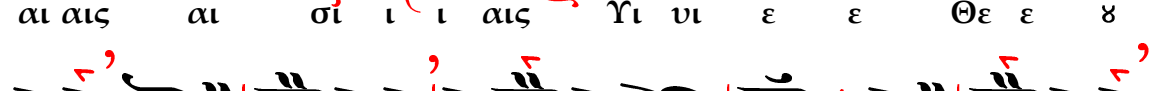
 και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

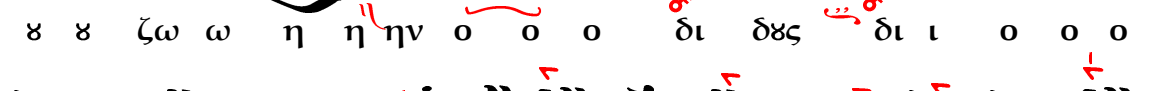
 αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε ς

 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο

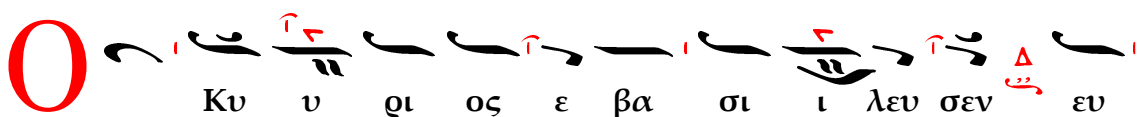
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

 Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει

αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν

τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ

τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ

καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Γα ϕ

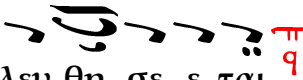
Ο ^{Γα} τω ^{Πα} παθειςου Χρι στε α μαυ ρω ωσαστον η λι
ι ον ^{Γα} και τω φω τι της ση ης α να στα σε ως
φαι δρυνας τα συμπαν τα ^ϕ προσ δε ξαι η μων τον ε σπε
ρι νον υ μνον φι λα αν θρωω πε ^Γ ²²

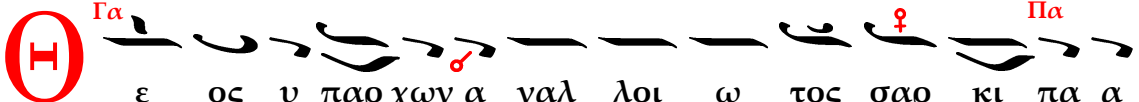
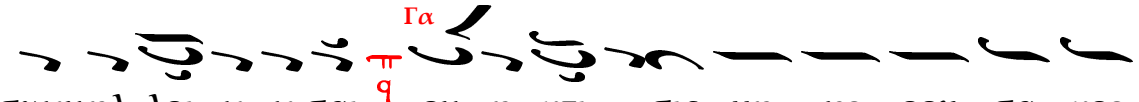
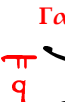

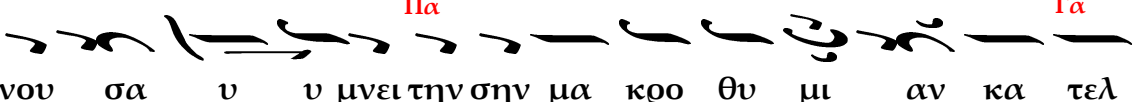
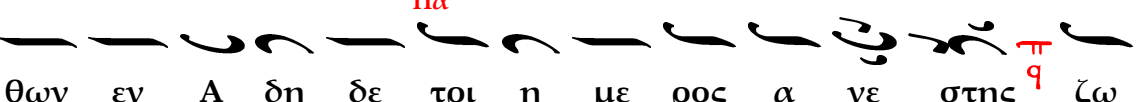

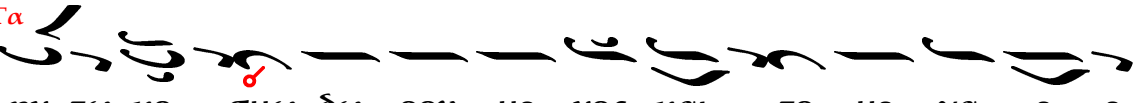
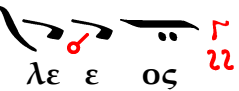
Ἔτερα Στιχηρά τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ᾧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,
τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^ϕ και πε ρι ε ε ζω σα α το ^Γ ⁹

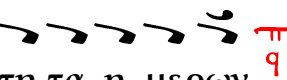
Η ^{Γα} ζω ο δο χος σου ε ε γερ σις Κυ ρι ε την
οι κου με νην πα σαν ε φω τι σε και το ι δι ον πλα α
σμα φθα ρεν α νε κα α λε σα α το ^{Πα} ^{Γα} ⁹ δι ο της κα τα ρας του
Α δαμ α παλ λα γε εν τεσ βο ω ω μεν ^{Πα} ^{Γα} ⁹ παν το
δυ να με Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι ^Γ ²²

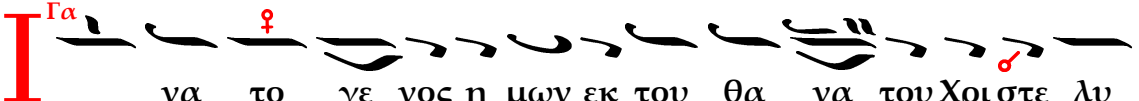
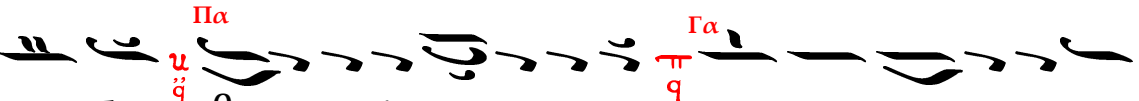

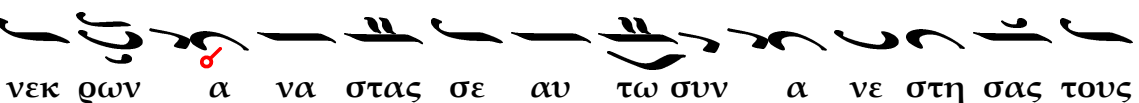
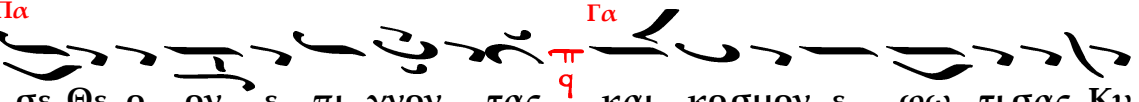

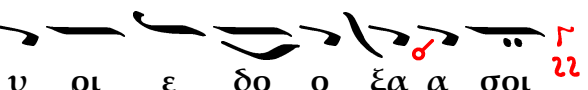
Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, η τις ου ου σα

λευθη σε ε ται

Η ε ος υ παρχων α ναλ λοι ω τος σαο κι πα α
 σχωνηλ λοι ω ω σαι ον η κτι σις μη φε ρου σα κρε
 μα με νον ο ραν τω φο βω ε κλο νει το και στε
 νου σα υ υ μνειτην σην μα κρο θυ μι αν κα τελ
 θων εν Α δη δε τρι η με ρος α νε στης ζω
 ην τω κο σμω δω ρου με νος και το με γα ε ε
 λε ε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εις μα κρο ο

τη τα η μερων

Ι να το γε νος η μων εκ του θα να του Χριστε λυ
 τρω σης θα να τον υ πη νε εγκας και τρι η μερος εκ
 νεκ ρων α να στας σε αυ τω συν α νε στη σας τους
 σε Θε ο ον ε πι γνον τας και κοσμον ε φω τισας Κυ
 υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τες αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Δ ευ τε α παν τες πι ι στοι οι προς την Παρ θε

νον δρα α α α μω ω ω ω μεν ι δου γαρ γε εν

να α α ται αι η προ γα στρος προ ο ρι ι σθει ει ει

σα του Θε ε ου ου η μω ω ων Μη η η η

τηρ το της παρ θε νι ι ας κει ει μη λι ι

ον η του Α α ρων βλα α στη η η σα σα α α

ρα α α α βδος εκ της ρι ι ζησ του ου Ι ε εσ

σαι των προ φη τω ων το κη η η ρυ υ υ υγ

μα και των δι ι και αι ων Ι ω α κειμ και Αν

νης το ο βλα α α α στη η η η μα γε εν να α

ται αι τοι οι οι νυ υν και ο ο κο ο σμος συν αυ
 τη η α να α και νι ι ι ι ζε ε ε ε ται τι
 κτε ε ται και η Εκ κλη η σι ι α την ε
 αυ της ευ προ πει ει αν κα τα α στο λι ι ι ι ι
 ζε ε ε ε ται ο να ος ο ο α γι
 ο ος το της Θε ε ο ο τη τος δο ο ο
 χει ει ει ει ον το παρ θε νι ι κον ο ο ο ορ
 γα α α α νον ο βα σι λι ι κος θα α α
 α α λα α α α μος εν ω ο το πα α ρα
 δο ο ξον της α πορ ρη η του ε νω ω ω
 σε ε ε ε ως των συ νελ θου σω ων ε πι χρι ι
 στου ου ου ου φυ υ σε ε ε ων ε τε λε
 σι ουρ γη θη μυ υ στη η η η ρι ι ι ι ον
 ο ον προ σκυ υ νου ουν τες α νυ μου μεν την της
 Πα αρ θε ε ε νου ου πα να α α μω μον γεν νη η σι ι
 ι ι ι ι ι ν

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ

᾿Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

᾿Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

᾿Ο ἱερέυς· ᾿Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

᾿Ο χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

᾿Ηχος Γα ϕ

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι α σθω
τα ε πι γει ει α^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα

χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω το ον θα α να α τον πρω το το κοσ των νε κρω ν ε γε
 νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
 ος

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
 πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
 ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
 μων και λυ σαστην κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
 ι ι αν και κα τα ρ γη σασ τον θα να τον ε δω ρη
 σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ον

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἦχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
 πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν

ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σαστην κα τα ραν ε δω κετην ευ λο γι
ι ι αν και κα ταρ γη σαστον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ον

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,
ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *